

ת"פ 41880/05/19 - מדינת ישראל נגד נטלי קורנבארג

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 41880-05-19 מדינת ישראל נ' קורנבארג
תיק חיצוני: 537487/2017

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות עכו
נגד נטלי קורנבארג
נאשמת ע"י ב"כ עוה"ד תמי אולמן

החלטה

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה תקיפתו של קטין בשטח בית הספר.
2. הסנגורית עותרת לקבלת מלוא החומרים של מפגשי הקטין עם יועצת בית הספר ושל הטיפולים הרגשיים שעבר. הבקשה מוגשת בהתאם לסעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב). תחילה הוגשה הבקשה גם בהתאם לסעיף 74, אולם, החלק הנדרש בעניין זה הוסדר בין הצדדים.
3. הסנגורית טוענת כי מעיון בחומרי החקירה עולה התייחסות למצבו הנפשי של הקטין בעקבות מעשיה לכאורה של הנאשמת. לטענתה תמצית חומר הראיות הינו גרסה מול גרסה ועל כן החומר הרלוונטי יכול לשפוך אור אודות מצבו הנפשי של הקטין והתייחסותו לאירועים הנטענים והינו חשוב ביותר להגנתה של הנאשמת. עוד טוענת הסנגורית כי עיון בחומרים לא יפגע בפרטיותו של הקטין.
4. המאשימה טוענת כי בקשה מסוג זה אינה אמורה לשמש כחרב אלא כמגן. שי לשמור על פרטיותו של עד, ובמיוחד כאשר עסקין בקטין. לשיטתה של המאשימה לא מדובר בגרסה אל מול גרסה. המאשימה מכנה מהלך זה כניסיון לגרום ל "קורבנות משנית" של נפגע העבירה, על ידי פגיעה בפרטיותו ותקיפתו באמצעות החומרים שיתקבלו. המאשימה מציינת כי מלוא החומר המבוקש אינו מצוי בידי המאשימה ויש בכך כדי ללמד כי אינו רלוונטי.
5. במהלך הדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 2.12.19, מסר ב"כ המאשימה לידי הסנגורית את העתקו של מסמך כ"א מתוך חומר החקירה (בנוסף למסמכים נוספים שאינם רלוונטיים להחלטה זו). המדובר במסמך אותו ערכו מנהל בית הספר והיועצת שכותרתו "אירוע אלימות בביה"ס "שובו בנים" המסמך מתאר מהלך הדברים כאשר אינו מפרט ממי נלמד כל פרט, המסמך כולל התלבטות של

עורכות המסמך כיצד לנהוג במסיבת חנוכה הקרובה כאשר צפויה נוכחות ההורים עם הילדים יחדיו. מסמך נוסף הכלול במסמך כ"א הינו רישום ככל הנראה של יועצת בית הספר המפרט מה אמר לה הקטין וכן תיאור ציורים אשר צייר, אשר מצורפים גם הם למסמך.

6. בבש"פ 9322/99 עבד מסארווה נ. מדינת ישראל, כב' השופטת בייניש, מתייחסת לשני הסעיפים 74 לחסד"פ ו-108 לחסד"פ, ומציינת כי האיזון שעל בית המשפט לנקוט בשני הליכים אלו דומה. על בית המשפט לשקול האם האינטרס לאפשר לנאשם לנהל את הגנתו גובר על זכויות של עד לפרטיות, לכבוד ולביטחון אישי. שתי הזכויות המתנגשות אינן זכויות מוחלטות.

"... בהפעילו את שיקול-דעתו לחשיפת חומר כאמור, יביא בית-המשפט בגדר שיקוליו את הצורך לאזן בין האינטרס לאפשר לנאשם הגנה מפני האישום המיוחס לו לבין זכויות העד שאת הפרטים על אודותיו מבקשים לחשוף; בין היתר, יישקלו זכויות העד לפרטיות, לכבוד ולביטחונו האישי אל מול חיוניות הפגיעה בהם, להגנת הנאשם. זכותו של הנאשם להליך הוגן שיאפשר לו להתגונן מפני האישום המיוחס לו אינה זכות מוחלטת המאפשרת פגיעה ללא סייג בזכויותיו של עד במשפטו. כאשר אין מדובר בחומר שנתפס במהלך החקירה י שקול בית-המשפט את הרלוונטיות של החומר ואת ערכו הראייתי, אל מול זכויות היסוד החוקתיות של העד שאת הפרטים הנוגעים אליו מבקשים לחשוף, ויערוך את האיזון הראוי ביניהם.

7. בבש"פ 662/19 יניב בן עוז ואח' נ. מדינת ישראל דן אומנם כב' השופט עמית בעניינו של סעיף 74 לחסד"פ, אך כאמור המבחנים לשאלת הגילוי הינם דומים. שם מאזכר כב' השופט עמית, ומביא בפניו רשימת פסיקה מתאימה, שלוש מושכלות יסוד המשמשות את בית המשפט בבואו להכריע בבקשה לגילוי חומרי חקירה, ובמקרה אשר בפני לאיסופם של חומרים נוספים. ראשית- הנחת היסוד כי התביעה ממלאת תפקידה נאמנה. בהגנות ובמיומנות. לפיכך, בהקשר אשר בפני, שעה בה לא אספה חומרים מסוימים, הרי שלא מצאה כי הם מהווים חומרי חקירה. שנית- הרלוונטיות הינה תנאי מקדמי. המבחן לרלוונטיות של החומר להגנת הנאשם הינה ליברלית, אך יחד עם זאת אין היא מאפשרת "מסע דייג" ואין די בתקווה ספקולטיבית שמא ימצא בחומר המבוקש דבר מה להגנת הנאשם. שלישית- לאחר שחוצים את מחסום הרלוונטיות יש לאזן את המבוקש אל מול זכותו של העד לחיסיון או כל אינטרס אחר. מדובר במקבילית כוחות של עוצמת הרלוונטיות מול עוצמת האינטרס המוגן. ככל שעוצמת הרלוונטיות גבוהה יותר יהי לכך משקל נכבד יותר בהכרעת בית המשפט להורות על איסוף וחשיפת החומרים, ולהפך.

8. במקרה אשר לפני, הוצג רישום של הפגישה, דבר שיש בו כבר כדי לחשוף ולפגוע בפרטיות העד. הסנגורית מבקשת ללמוד האם היה בטיפול, האם היו עוד פגישות וכן לקבל את רישומן. לא ברור לי כיצד יש באמור לסייע בהגנתו של הנאשם. ההנחה היחידה הינה כי אולי יתכן וחזר בו? אם כך הוא אזי אכן מדובר בתקווה ספקולטיבית ולא יותר מכך, אשר בוודאי אינה מצדיקה פגיעה בפרטיות ופגיעה

בחיסיון טיפולי. קל וחומר כאשר עסקינן בקטין. באם החומר מתבקש על מנת להתגונן בפני עדויות בדבר עוצמת הפגיעה בקטין, ככל שיוכח המעשה, ברי שהעדר החומר הוא דווקא לטובת אינטרס ההגנה.

9. לפיכך, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ד' טבת תש"פ, 01 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.